

8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου (†813-20). Μύρωνος ἐπισκόπου Κρήτης (†350), Τριανταφύλλου νεομάρτυρος ἐκ Ζαγοράς (†1680), Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ (†1794). Καλλινίκου μητροπολίτου Ἐδέσσης (†1984).

Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 8ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

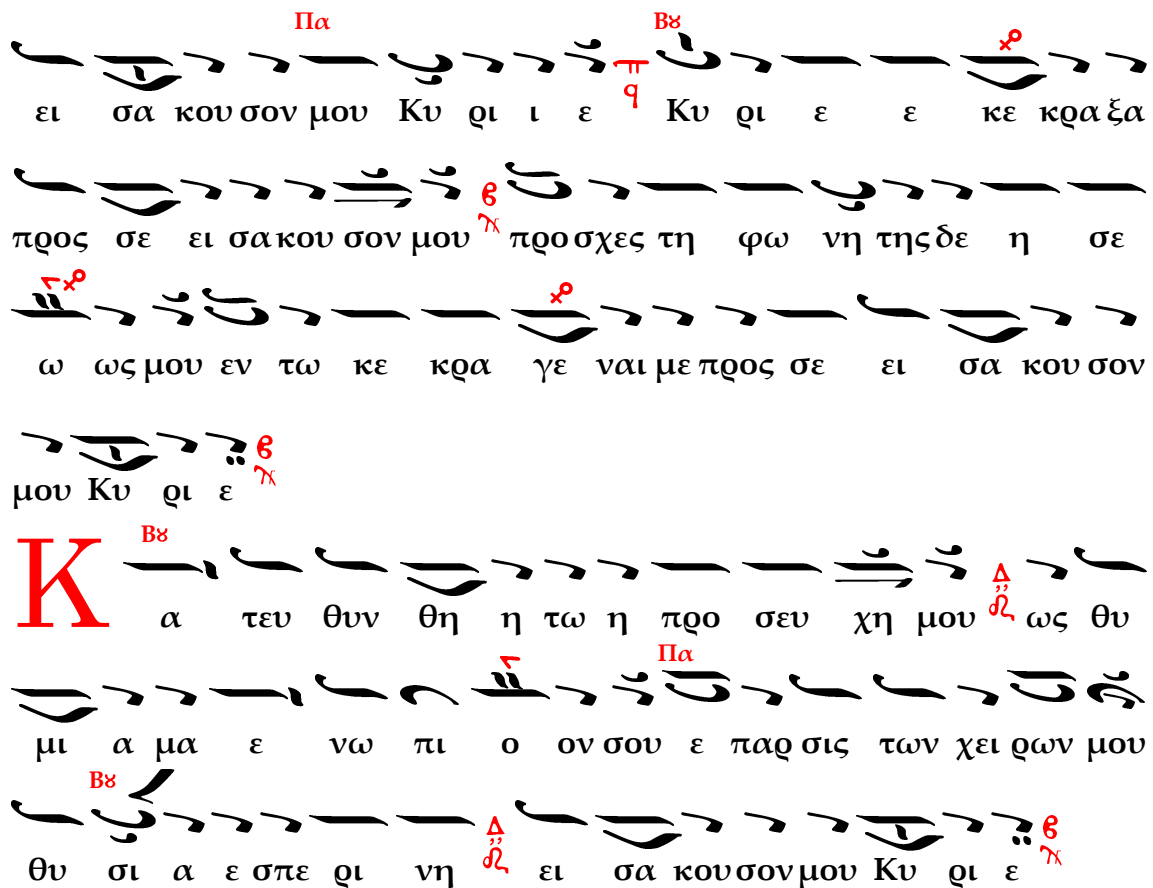
*** * * * ***

**Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ', καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.**

Ἦχος Βου ξ

Κ ^{Bx} **ε**

υ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κε σο ον μου

Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως· μεθ' ὧν σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδῆς ὑπὲρ ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας Κύριε· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἑορτάζοντες, Χριστὲ σοῦ τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν, τὴν

ἐν Θαβωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἡλίαν Σωτὴρ
φιλάνθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς
σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ τὴν εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ Λεόντειον θράσος
ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τοῦ
Κοπρωνύμου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τοῦτο πάνσοφε, σαφῶς
διήλεγξας, σῇ παρῶρησίᾳ χρησάμενος, συνηθροισμένης, Ἀρχιερέων
τῆς συνελεύσεως· ὅθεν ἐγνώσθης γενναιότατος, στρατιώτης
Χριστοῦ παμμακάριστε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,
πάντες οἱ λαοί.

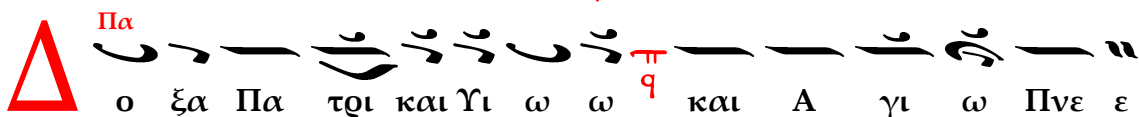
Ὁ οὐρανίαις μοναῖς ἐνωκισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθασσον γνώμην καὶ
ἄθεον, ὁ δυσσεβῆς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν
στερρότητα, τότε τὸν Παράδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην
πατρίδα θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων
ὑπέμεινας· ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζῶν
κατοπτεῦσαι Χριστόν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πυρίνη γλώσση πανσόφως κεχρημένος, ὅτε μιξοβάρβαρον νόμον
ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ
εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἔνθεον νόμον ἀντέθηκας, ὡς
διαβαίνει προσκύνησις, ἢ τῆς εἰκόνης, ὡς πού τις ἔφη πρὸς τὸ
ἀρχέτυπον· καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ
δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, θεορρόημον ιερώτατε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι ^{π 9}

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α α μην ^{π 9}

O^{Πα} πα λαι τω Μω σει ει συλ λα α λη η η σας

ε πι τϷ ο ρϷς Σι να δι α α συ υμ βο ο λων ^{ρ 22}

ε ε γω ει ει μι λε ε ε ε ε γω ων ο ο ο

Ων ^{π 9} ση με ρον επ ο ρϷς Θα βωρ ^{ρ 22} με τα μορ

φω θεις ε πι τωων μα θη η των ^{ρ 22} ε δει ξεν το αρ χε

τυ πον καλ λος τη ης ει ει κο ο νος ^{ρ 22} εν ε αυ τω

την αν θρω πι νην α να λα βϷ Ϸ Ϸ σαν Ϸ

σι ι ι ι αν ^{π 9} και της τοι αυ της χα ρι τος μαρ τυρας

πα ρα στη σα με νος ^{ρ 22} Μω υ ση η ην και

Η λι ι ι ι αν ^{π 9} κοι νω νϷς ε ποι ει το της ευ φρο

ο συ υ υ νης ^{π 9} προ μη νυ ον τας την εν δο ξον

δι ι α Στα αυ ρϷ ^{ρ 22} και σω τη ρι ο ον Α να α α α

στα α α α σι ι ι ιν ^{π 9}

Ἄνευ εἰσόδου· εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

* * *

καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ Καταξίωσον, Κύριε.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ

κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα

Τριήμερος ἀνέστης. Ἦχος Δι-Θ.

Μορφὴν ἑαυτοῦ ἐκ Παρθένου ὡφθης δευ
τερος Ἀδάμ ἐν ὁρῇ δε Σωτηῆρ μὲ Θάβωρ
μετεμορφώθης παργυνῶν σου τὴν θεο
οτηῆτα

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. Δ

Ε ξε στη σαν ο ρων τες την σην της χα ρι
το ος οι προκριτοι και του νο ο μου Με τα μορ φω
σιν Χρι στε ε εν ο ρει Θα βω ρι ι ω μεθ ων σε
προσκυ νου ου μεν συν τω Πα τρι σου και τω Πνε ευ
μα α τι ι

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνοματί σου ἀγαλλιάσονται. Δ

Λ αμ πρυ νε ται η κτι σις παιδρως τη ση Με
τα μορ φω σει Χρι στε ην τοις θει ει οις Α πο στο
λοις εν Θαβωρ Μω ω σει τε και Η λι ι α υ πε
δειξας Θε ο ος ων αρ ρη τως λαμ ψας υ περ η η
λι ι ο ον

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος 4 Πα ρ

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α μην ^{π 9}

Τ^{Πα} ην σην τς μο νο γε νς Υι ς προ ο ρω με ε νος

εν Πνευμα τι δι α α σα αρ κος ²² προς αν θρω ω ω

πς ς ς ε πι ι δη μι ι ι ι αν ^{π 9} ο θε ο

πα α α τω ωρ Δα αυ ιδ ²² πορ ρω θεν προς ευ φρο συ νην

συγ κα λει ται αι τη ην κτι ι σιν ²² και προ φη τι κω ω

ως α α να κρα α α α ζει ^{π 9} Θα βωρ και Ερ μων εν

τω ο νο μα τι σς α γα αλ λι α α α α

σο ο ο ον ται ^{π 9} εν τς τω γαρ ε πι βας τω ο ρει

Σω τηρ με τα των μα α θη η τω ων σς ²² την α μαυ

ρω θει σαν εν Α δαμ φυ υ υ σιν με τα μορ φω ω

θεις ²² α πα στραψαι πα λι ιν πε ποι οι οι η η η η

κας ^{π 9} με τα στοι χει ω ω ω σας α αυ την εις την σην της

Θε ο τη τος ²² δο ξαν τε και αι λαμ προ ο ο

τη η η η τα ^{π 9} δι ο βο ω μεν σοι ²² Δη μι ςρ

γε τς παν το ος Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

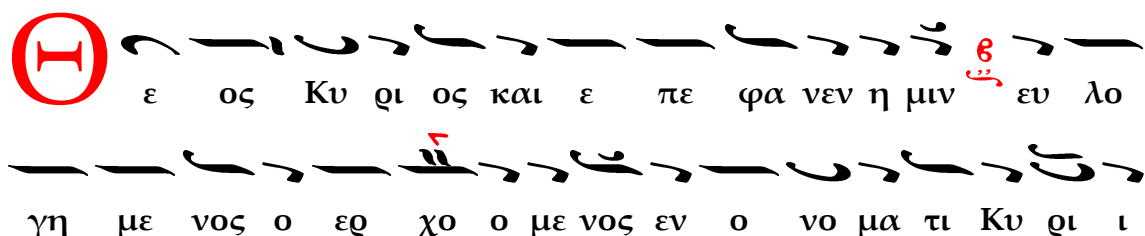
Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν. ᾠχος δ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος Δι - Θ

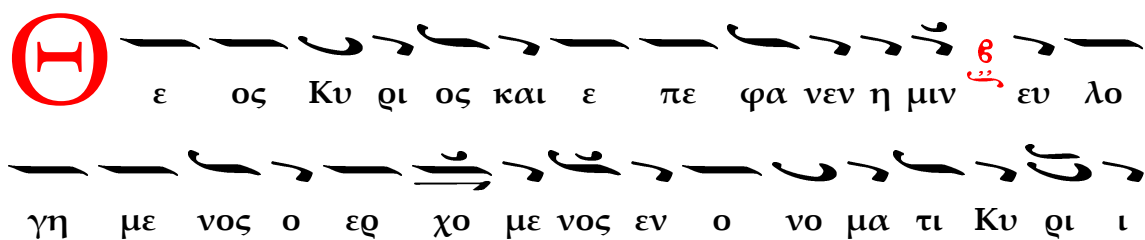

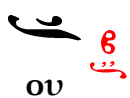
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

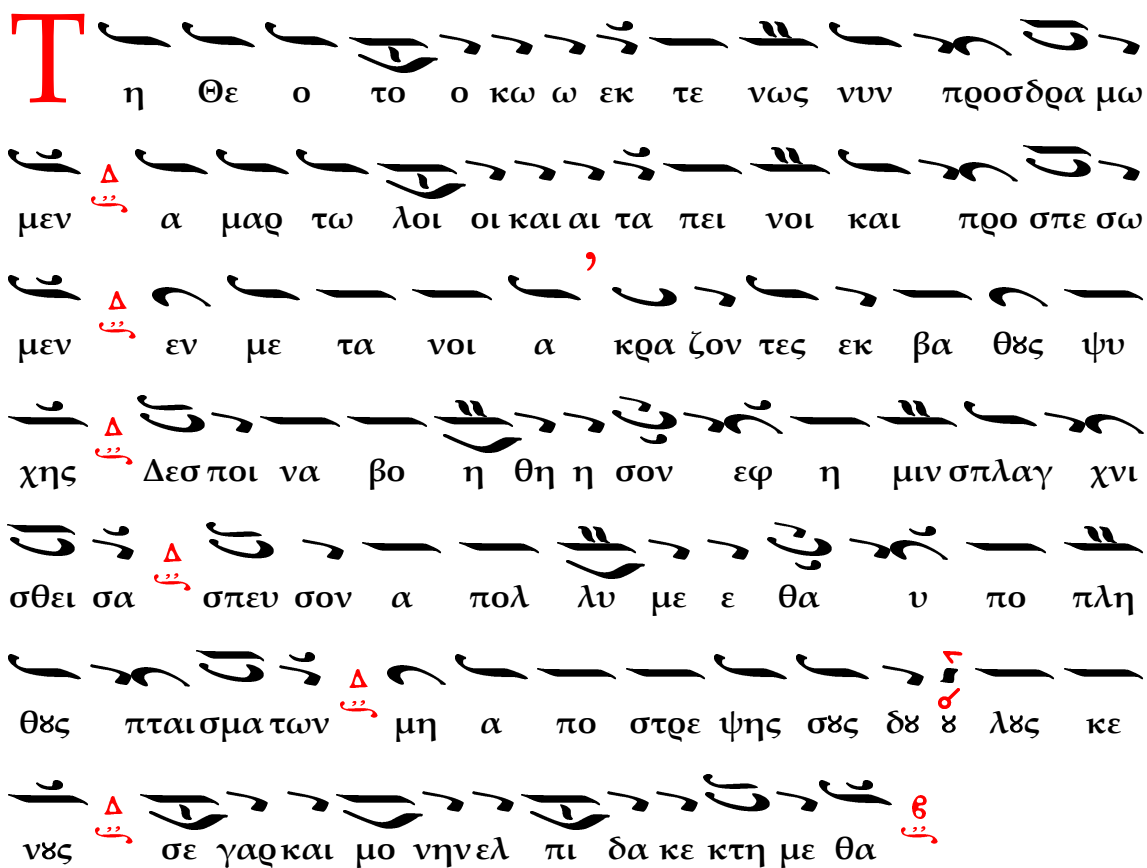
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ.

η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν α μαρ τω λοι οικαι αι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θς ψυ
χης Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι
σθει σα σπευ σον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη
θς παι σμα των μη α πο στρε ψης σς δσ λς κε
νς σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ.

Ὁ υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε Θε ο το
κε τας δυ να στει ει α ας σϝ λα λειν οι α να ξι
οι ει μη γαρ συ προ ἱ στασοπρεσβε ευ ου σα
τις η μας ερ ρυ σα α το εκ το σϝ των κιν δυ
νων τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ
θε ρς ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σς
γαρ δϝ λς σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῡμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ

στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Π ολ λοις συ νε χο μενος πει ρα σμοις προς σε κα

τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ

τς Λο γς και Παρ θε ε νε των δυ σχε ρων και δει

νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Π α θων με τα ρατ τς σι προ σβο λαι πολ λης α

θυ μι ι ας ε μπι πλωσαι μδ την ψυ χην ει ρη νευ

σον Κο ρη τη γα λη η νη τη τς Υι ου και Θε

ου σς Πα να μω με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Σ ω τη ρα τε κς σαν σε και Θε ον δυ σω πω

Παρ θε ε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν

προ σφευγων α να τει ει νω και την ψυ χην και την δι

α νοι αν

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ω των α μην

Ν ο σς ντα τω σω μα και την ψυ χην ε πι

σκο πης θει ει ας και προ νοι ας της πα ρα σς α ξι

ω σον μο νη Θε ο μη η τορ ως α γα θη α γα

θς τε λο χευ τρι α

Ὡδὴ γ'.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Π ρο στα σι αν και σκε ε πην ζω ης ε μης τι θη

μι σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε ε νε συ με κυ βερ

νη σον προς τον λι με να σ των α γα θων η αι τι

ι α των πι στων το στη ριγμα μο νη πα νυμ νη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Ι κε τευ ω Παρ θε ε νε τον ψυ χι κον τα ρα

χον και της α θυ μι ας την ζα α λην δι α σκε δα

σαι μη συ γαρ Θε ο νυμ φε τον αρ χη γον της γα

λη η νης τον Χρι σον ε κυ η σας μο νη πα να χρα

ντε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ε υ ερ γε την τε κ σα τον των κα λων αι τι

ον της ευ ερ γε σι ας τον πλ σ τον πα σιν α να

βλυ σον πα ντα γαρ δυ νασαι ως δυ να τον εν ι
σχυ υ ι τον Χρι σον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι
στε

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω ωνων α μην

Χ α λε παις αρ ρω στι ι αις και νο σε ροις πα θε
σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε ε νε συ μοι βο η
θη σον των ι α μα των γαρ α νελ λι πη σε γι
νω ω σκω θη σαυ ρον Πα να μω με τον α δα πα νη
τον

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τας
δς δ λας σς Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε
ον εις σε κα τα φευγομεν ως αρ ρη κτον τει χος και
προ ο στα σι αν

Ε πι ι βλε ψον εν ευ με νει α πα
νυ υμ νη τε Θε ο το κε επι την ε μην χα λε

 πην τς σω μα α τος κακωσιν και ι α σαι της ψυ

 χης μς το αλ γο ο ο ος

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

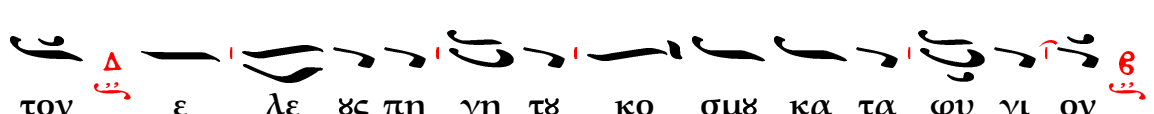
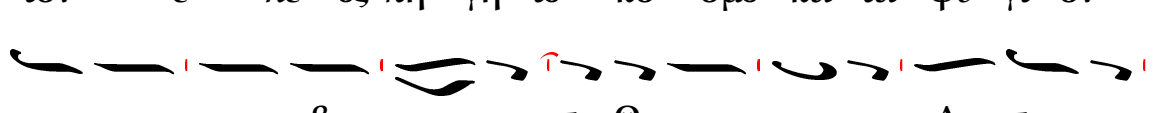
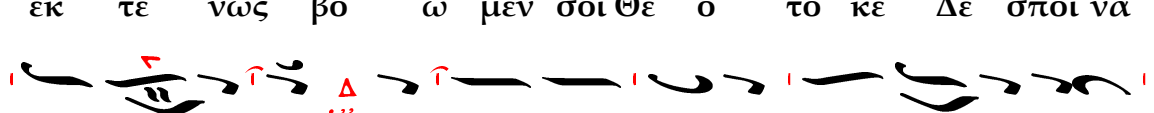
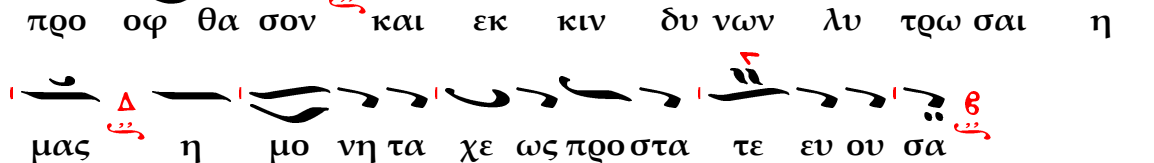
Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

 Π ρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη

 τον ε λε ρς πη γη τς κο σμς κα τα φυ γι ον

 εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο το κε Δε σποι να

 προ οφ θα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρω σαι η

 μας η μο νη τα χε ως προ στα τε ευ ου σα

Ὦδὴ δ'.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Τ ων πα θων μϑ τον τα ρα χον η τον κυ βερ νη

την τε κϑ σα Κυ ρι ον και τον κλυ δω να κα τευ

να σον των ε μων πται σματων Θε ο νυμφευ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Ε υ σπλα γχνι ας την α βυσσον ε πι κα λϑ με

νω της σης πα ρα σχϑ μοι η τον ευσ πλαγ χνον κυ

η σα σα και Σω τη ρα παν των των υ μνων των σε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Α πο λαυ ον τες Πα να γνε των σων δω ρη μα

των ευ χα ρι στη ρι ον α να μελ πο μεν ε φυ

μνι ον ^Δ₉ οι γι νω σκο ντες σε Θε ο μη το ρα ^Γ₂

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην ^Γ₂

Ο ι ελ πι δα και στηριγμα ^Δ₉ και της σω τη ρι

ας τει ει χος α κρα δαν τον ^Γ₂ κε κτη με νοι σε Πα

νυ μνη τε ^Δ₉ δυ σχε ρει ας πα σης εκ λυ τρω με θα ^Γ₂
Ὁδὴ ε'.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας ^Γ₂

Ε ^{βραδέως} μπ λη σον Α ^Γ₂ α γνη ^{εἰς χρόνον} ^υ_χ ευ φορο συ νης την καρ

δι αν μ ^Δ₉ την σην α κη ρα τον δι δ ^υ_χ σα χα ραν ^Γ₂

της ευ φορο συ υ υ νης ^υ_χ η γεν νη σα σα τον αι τι

ον ^Γ₂

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας ^Γ₂

Λ ^{βραδέως} υ τρω σαι η η μας ^{εἰς χρόνον} ^υ_χ εκ κιν δυ νων Θε ο

το κε Α γνη ^{Δ q} η αι ω νι αν τε κς σα λυ τρω

σιν ^{ν δ} και την ει ρη η η νην ^{u γ} την παν τα νδν υ περ

ε χς σαν ^δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^{Δ q} και Α γι ω Πνευ

μα τι ^δ

Λ ^{βραδέως} υ σον την α α χλυν ^{u γ} ^{εις χρόνον} των πται σμα των μς Θε

ο νυμφε ^{Δ q} τω φω τι σμω της σης λαμ προτη τος ^{ν δ} η φως

τε κς δ δ σα ^{u γ} το θει ον και προ αι ω νι ον ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην ^δ

Ι ^{βραδέως} α σαι Α α γνη ^{u γ} ^{εις χρόνον} των πα θων μς την α σθε

νει αν ^{Δ q} ε πι σκο πης σς α ξι ω σα σα ^{ν δ} και την υ

γει ει ει αν ^{u γ} τη προ σβει α σς πα ρα σχς μοι ^δ

ᾠδὴ Γ΄.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας ^δ

Θ α να α α τ^υ και της φθο ρας ως ε σω
 σεν^Δ ε αυ τον εκ δε δω κω ως τω θα να τω ω^υ την
 τη φθο ρα και θα να τω μ^υ φυ υ σιν^υ κα τα σχε θει
 σαν Παρ θε νε δυ σω πη σον^υ τον Κυ ρι ον σ^υ και Υι
 ον^υ της εκ θρων κακ^υο γι ας με ρυ σα σθαι^υ
Υ περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας^υ
Π ρο στα α α τιν σε^υ της ζω ης ε πι στα
 μαι^Δ και φ^υο ραν α σφα λε στα α την Παρ θε νε ε^υ των
 πειρα σμων δι α λυ ου σαν ο ο χλον^υ και ε πη ρει
 ας δαι μο νων ε λαν ν^υσαν^υ και δε ο μαι δι α παν
 τος^υ εκ φθο ρας των πα θων μ^υ ρυ σθηναι με^υ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω^Δ και Α γι ω Πνευ
 μα τι^υ

Ω ς τει ει ει χος^υ κα τα φυ γης κε κτη με
 θα^Δ και ψυ χων σε πα ντε λη η σω τη ρι α^υ αν^υ και πλα

τυ σμονεν ταις θλιψεσι Κο ο ρη και τω φω τι σθ

α ει α γαλ λο με θα ω Δεσ ποι να και νυν η

μας των πα θων και κιν δυ νων δι α σω σον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Ε ν κλι ι ι νη νυν α σθε νων κα τα κειμαι

και ουκ εστιν ι α σις τη σαρκι μδ αλλ η Θε

ον και Σω τη ρα τς κο ο σμ και τον λυ τη ρα των

νο σων κυ η σα σα σου δε ο μαι της α γα θης

εκ φθο ρας νο ση μα των α να στη σον

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δδ δ λς σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γον τον Λο ο

γον α νε ρ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων

τε κου σα δυ σω πη σον ^νω₂ς ε χ⁸ σα μη τρι κην πα¹
α ρ ρ η σι α α α αν ⁵ω₂

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι-Θ

Π ρ ο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε ^Δμε ⁸σι ⁸τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε ⁶μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας ^Δα ⁸λλα προ φθασον ως α γα θη ^Δεις την
βο η θει αν η μων ^Δτων πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι ⁶τα α χυ νον εις προ σβει ει αν ^Δκαι σπευ

σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου
σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
(δις)

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι

Δόξα...

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος Βου

Μνη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου
εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η
σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

Μνη σθη η σο μαι τσ ο νο μα το ος σθ
εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σθ μνη σθη η σο μαι εν πα
ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνην πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

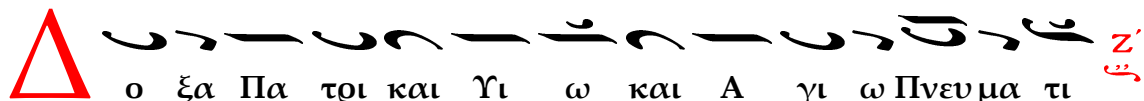
Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακα-ρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

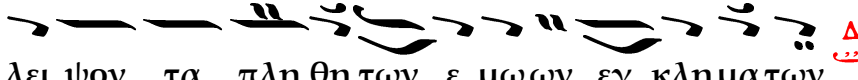
Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

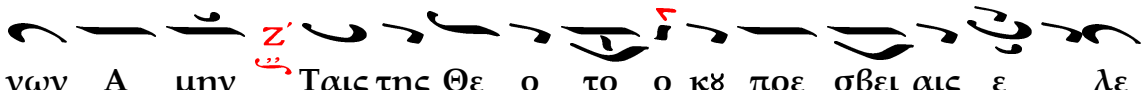
Ἦχος Δι

 Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

 Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι ε ξ α

 λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

 Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος ^Δ Δι

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα
σι α ^Δ Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε
ε η σιν τ ⁶ ι κε τ ⁶ σ ⁶ θλι ψις γα αρ ε χει
με φε ε ρειν ου δυ ναμαι ^Δ των δαι μο ο νων τα το
ξευ μα τα σκε πην ου κε κτημαι ου δε π ⁶ προ σφυ γω
ο αθ λι ος ⁶ παν το θεν πο λε ⁶ με νος και πα ρα μυ
θι αν ουκ ε χω πλην σ ⁶ Δε σποι να τ ⁶ κο σμ ⁶ ελ πις και
προ στα σι α των πι ζων ^Δ μη μ ⁶ πα ρι δη στην
δε η σιν ^Δ το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον ⁶

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι ^Δ κα τη σχυ με
νος α πο σ ^Δ εκ πο ρευ ε ται ^Δ αγ νη Παρ θε νε Θε

ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα
νει το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε
ω ως

Με τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη
των α σθε νων των υ παρ χῶ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μῶ με νων η η
ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη η
μο νη προ στα σι α των πι στω ω ω ν

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ΄.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Τ ην η μων σω τη ρι ι αν ως η θε λη σας

Σω τερ οι κο νο μη σασθαι εν μητρα της Παρ θε ν

κα τω κη σας τω κο ο σμω ην προ στα τιν α νε δει

ξας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ

λο ο γη τος ει

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Θ ε λη την τ ε λε ε ρς ον ε γεν νη σας

Μη τερ α γνη δυ σω πησον ρυ σθηναι των πται σματων

ψυ χης τε μο λυ σμα α των τς εν πι στει κραυ γα

ζοντας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος

ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Θ η σαυ ρον σωτη ρι ι ας και πη γην α φθαρ

σι αστην σε κυ η σασαν και πυργον α σφα λει ας

και θυ ραν με τα νοι οι ας τοις κραυ γα ζισιν ε δει

ξας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ

λο ο γη τος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Σ ω ματων μα λα κι ας και ψυ χων αρ ρω στι

ι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο θω προ σι ον των

τη σκε πη σθ τη θει ει α θε ρα πευ ει ν α ξι ω

σον η τον Σω τη η ρα Χρι σον η μιν α

πο ο τε κς σα

Ὡδὴ ἡ΄.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Της βο η θει ει ει ας της πα ρα σθ δε

ο μεν υς μη πα ρι δης Παρ θε ε νε υμ νον τας και υ

περ υ ψα ρν τα ας σε Κο ρη ει εις αι ω νας

Υπερ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας

Των ι α μα α α των το δα ψι λες ε

πι χεις τοις πι στως υ μν σι σε Παρ θε νε και υ

περ υ ψα ρ σι ι τον α φρα στοον σθ το κον

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Τας α σθε νει ει ας μ της ψυ χης ι α

τρειν εις και σαρ κος τας ο δυ υ νας Παρ θε νε ι να

σε δο ξα α ζω ω την Κε χα ρι ι τω με νην

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Των πει ρα σμω ω ων συ τας προ σβο λας εκ
δι ω κεις και πα θωντας ε φο ο δς Παρ θε νε ο θεν
σε υ μν8 8 με εν εις παν τας τ8 8ς αι ω νας

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (ψάλλεται).

Κυ ρι ως Θε ο το κον σε ο μο λο γ8 8
μεν οι δι α σ8 σε σω σμε νοι Παρ θε ε νε α
γνη συν Α σω μα των χο ρει ει αις σε με γα λυ
νον τες

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

Ρο ην μ8 των δα κρυ ων μη α πο ποι η η σης
η τον παν τος εκ προ σω π8 παν δα κρυ ο ον α
φη ρη κο τα Παρ θε ε νε Χρι ζον κυ η σα σα

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

Χα ρας μ8 την καρ δι αν πλη ρω σον Παρ θε ε νε

η της χα ρας δε ξα με νη το πλη ρω μα α της

α μαρ τι ας την λυ υ πην ε ξα φα νι σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Λ ι μην και προ στα σι α των σοι προ σφεν γο ον

των γε νου Παρ θε νε και τει χος α κρα δα ντο ον

κα τα φυ γη τε και σκε ε πη και α γαλ λι α

μα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Φ ω τος σθ ταις α κτι σι λαμ πρυ νον Παρ θε ε

νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι ω κς σα α

τς ευ σε βως Θε ο το ο κον σε κα τα γγε λον

τας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Κ α κω σε ως εν το πω τω της α σθε νει ει
 ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε ρα πευ σο ον
 εξ αρ ρω στι ας εις ρω ω σιν με τα σκευ α ζα
 σα

Καὶ εὐθύς, τό·

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι ζον και
 πανα μω μη τον και μη τε ρα τθ Θε υ η μων
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρβιμ και εν
 δο ξο τε ε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ την α
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κθ υ σαν την ον τως
 Θε ο το ο κον σε με γα λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
 ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα
 Μεγαλυνάρια.

Τ ην υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων και κα
 θα ρο τε ε ραν λα μπη δο νων η λι α κων την λυ
 τρω σα με ε νην η μα σε κτης κα τα α ρας την Δε

σποι ναν τδ κο ο σμδ υμ νοιστι μη σω μεν

A πο των πολ λων μδ α μαρτι ων α σθε

νει το σω μα α σθε νει ει μδ και η ψυ χη προς σε

κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πικ

α πηλ πι σμε ε νων συ μοιβο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη τηρ τδ Λυ τρω τδ δε ξαι

πα ρα κλη η σεις α να ξι ων σων ι κε των ι να

με σι τε ευ σης προς τον εκ σδ τε χθε ε ντα ω Δε

σποι να τδ κο ο σμδ γε νου με σι τρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην νυν τη πα

νυμ νη η τω Θε ο το κω χα ρμο νι κως με τα τδ

Προ δρο ο μδ και παν των των Α γι ι ων δυ σω

πει Θε ο το ο κε τδ οι κτει ρη η σαι η μας

A λα λα τα χει λη των α σε βων των μη

προ σκυ νων των την ει κο ο να σδ την σε πτην την ι

στο ρη θει ει σαν υ πο τδ Α πο στο ο λδ Λδ κα

ι ε ρω τα α τς την Ο δη γη τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π α α σαι των Α γγε ε ε λων αι σρα τι
 αι Προδρο με Κυ υ ρι ι ς Α πο στο ο
 ο λων η δω δε κας οι Α γι οι Πα αν τες με
 τα της Θε ο το ο κς ποι η σα τε πρε σβει ει αν
 εις το σω θη ναι η μα α α ας

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
 (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
 ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Παρακλήσεων τοῦ 15-Αὐγούστου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω
 Τροπαρίων, ψάλλονται·

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ρ̣αν̣ Γα ϕ

Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος ρ̣ δει ξας τοις Μα θη ταις σϥ την δο ξαν σϥ κα θως η δυ
ναν το ρ̣ λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σϥ
το α ι δι ον ρ̣ πρε σβει αις της Θε ο το ο κϥ ρ̣ φω
το δο τα δο ο ξα α σοι οι οι ρ̣

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἁλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν

περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'.** Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἑξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς φάλλονται
παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ρ

A πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ων συ υν α θροι οι σθεν
τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα
νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω
ω κη δευ σα α τε μϛ ϛ ϛ το σω ω ω ω
μα και συ Υι ε και αι Θε ε ε μϛ πα
ρα α λα α βε μϛ ϛ ϛ το πνε ε ε ευ μα
γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
ε λω ω ω ω ω ω ων τω ων θλι βο με ε
ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ
στα α α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ
θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου
αν τι λα βϛ μϛ ϛ και ρυ υ υ σαι τω ων
αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α α νων

O γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
ε λω ω ω ω ω ω ων τω ων θλι βο με ε
ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ
στα α α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ
θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου
αν τι λα βϛ μϛ ϛ και ρυ υ υ σαι τω ων
αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α α νων

Κ αἰ σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε
 ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α
 α αν θρω πο ον Θε ον μη μ8 ε ε λεγ ξη
 τας πρα α α α α ξει ει ει ει ει ει εις
 νω πι ον τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα
 κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η
 σον μοι οι οι εν τα α α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε
 ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα τει ει
 ει χε πο ο ο ο λισ η λι ο στα λα κτε
 θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε ε κα θε
 δρα τ8 βα α α σι λε ε ε ε ως α κα το
 νο η η τον θα α αυ μα πω ως γα λ8 8
 χεις το ο ον Δε σπο ο τη η η η η η

Ὁ ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.